

Další zasloužilí propagátoři tábořského šachu.

B a r b o r a J o s e f

narozen 26.5.1910, profesor, začal hrát šachy v 16. letech v Dělnickém klubu v Hradci Králové. V době vysokoškolských studií byl šachově činný v Přelouči. V Uherském Hradišti, kde nastoupil místo profesora, šachy nehrál, těm se věnoval naplno až v roce 1945 v Ivančicích, kde založil klub a vedl jej až do svého přeložení do Vimperka v roce 1947. Také ve Vimperku založil klub, který se za jeho vedení stal brzy jedním z neaktivnějších klubů jižních Čech. Jeho zásluhou byly zde pořádány populární soutěže "Zlaté stezky" s účastí předních československých i zahraničních mistrů. Jako vedlejší soutěž založil pohár "Boubína".

Po odchodu do Tábora v r. 1953 zaměřil svoji činnost především na mládež a současně s veškerým elánem se pustil do korespondenčního šachu, kde brzy docílil významných úspěchů. V turnaji o Evropský pohár se probojoval až do semifinále a v prvním ročníku československého poháru do finále.

Mezinárodně hrál za ČSSR s Anglií, Německem, Norskem, SSSR, Dánskem, Indií a Filipinami; z 11 partií 7 vyhrál, 3 remízoval a jen jednou prohrál. Čtyřikrát byl kapitánem družstva Jihočeského kraje v soutěži o mistrovství ČSSR, jež za jeho vedení docílilo vynikajících úspěchů; dvakrát získalo titul mistra republiky, jednou bylo druhé a jednou třetí. V těchto 4 ročnících sehrál 48 partií, z nichž pouze 6 prohrál. Také v V. mistrovství ČSSR je kapitánem družstva Jihočeského kraje.

V rámci cyklistického závodu Míru Varšava-Berlín-Praha zorganizoval dvě přátelská utkání etapových měst Tábor-Lipsko, v nichž Tábor po první těsné porážce 5 1/2 : 6 1/2 v odvetném utkání výsoko vyhrál 10 1/2 : 5 1/2.

Barbora je členem ústřední, krajské a okresní šachové sekce a má velkou zásluhu na tom, že korespondenční šach v ČSSR i v Táboře docílil za jeho vedení velké pokroky.

B e č v á ř F r a n t i š e k

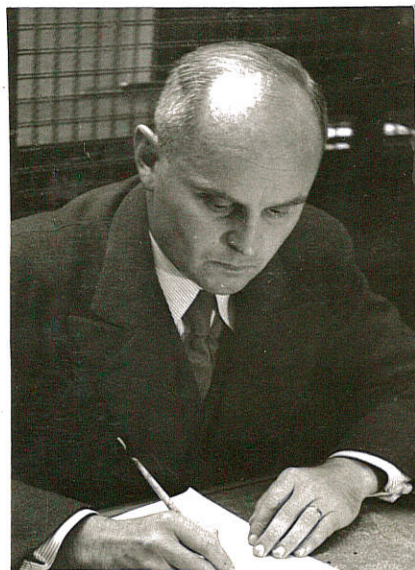
studující na reálce v Táboře a později komerční adjunkt, byl jedním z hlavních propagátorů a organizátorů šachového hnutí v Táboře v letech 1907-1910. Již jako student VI. reálky byl iniciátorem prvních turnajů v Klokotech a později "Na sádech". Šachy hrál vášnivě a o svých zápasech vedl si pečlivě deník, v němž má zaregistrováno, že jen za rok 1907 sehrál 126 různých zápasů o 648 partiích! Byl prvním, kdo zavedl v Táboře simultánky a meziklubové zápasy. S úspěchem hrál i korespondenční utkání.

Po maturitě roku 1910 odchází na další studia do Prahy, vstupuje do Dobruského a záhy se stává silným hráčem klubu. Udrhuje

se svým spolužákem Jaroslavem Ferrou čilé korespondenční styky a nabádá jej k založení šachového klubu v Táboře, nebo alespon šachového kroužku. V jednom dopise doporučuje založení dělnického klubu v Táboře. Jeho úsilí a touha byla splněna v r.1914, kdy byl v Táboře založen první šachový kroužek.

B a r t o ň Josef

známý hráč z mezinárodních turnajů; zúčastnil se na příklad v r. 1912 mezinárodního turnaje ve Vratislavě a téhož roku i ve Vilně, kde mezi 20 účastníky byl šestý, za vítězem Hromádkou, Bogoljubovem atd. V roce 1935 působil přechodně v Táboře a vyhrál přebor Táboře bez jediné porážky.

B l a ž e k Antonín

narozen 19.2.1901, úředník spořitelny, zastával ve spolku Fiala a v župě po mnoho let funkci pokladníka a přechodně jednatele. Vedle Karla Pátého byl nejúspěšnějším hráčem Táboře. Třikrát vyhrál přebor Táboře a několikrát byl druhý. Byl silným hráčem 2. třídy a velkou oporou tábořského reprezentačního družstva. Nechyběl při žádné akci a byl pro svou svérázně kamarádskou povahu velmi oblíben.

Známé jsou jeho otužovací metody, koupání v zimě a podobně, které dávaly podnět k mnoha žertům.

Zemřel náhle 22. července 1960.

Oddíl Vodních staveb ztratil v něm upřímného kamaráda a jeho smrt přijalo členstvo s hlubokým pohnutím.

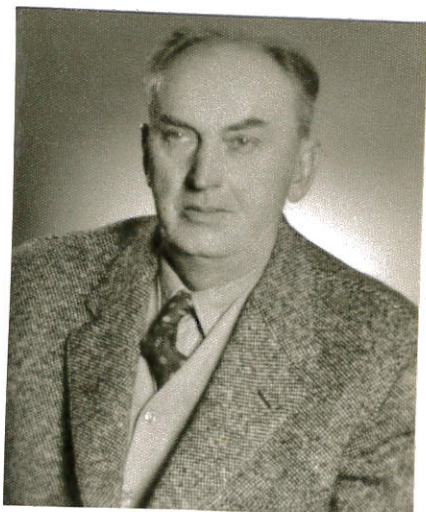

B r u m m l Jaroslav

úředník okresní nemocenské pojišťovny v Táboře, byl spoluzakladatelem šachového odboru DSK v roce 1928 a také jeho nejsilnějším hráčem. Vedle šachu pěstoval divadlo, kde byl činný jako organizátor a režisér. Ačkoli byl židovské národnosti, hlásil se vždy k dělnické třídě, kam ostatně jeho matka, posluhovačka, svým povoláním příslušela. S ní bydlel v skrovném bytě na Starém městě v Křížkové ulici čp.37.

Osud Jaroslava Brummla byl tragický. Po vpádu nacistů do ČSR vystěhoval se na venkov v domění, že ujde rasové persekuci, ale neušel. Byl mezi prvými, kteří byli odvezeni do koncentračního tábora a s ním i jeho matka a dvouletá dceruška. Všichni zahynuli v Osvětimi.

Datum Brummlovy smrti se mi nepodařilo zjistit.

Brož Alois

narozen 13.4.1897, poštovní ředitel v.v., patří mezi nejstarší členy bývalého DSK a jeho šachového odboru. Sahrál stovky partií v barvách DSK, Ferrovi, Slovanu, Tatranu a nejším oddílu Vodních staveb, kde do nedávna uplatňoval svoje zkušenosti a schopnosti jako pořadatel a rozhodčí. Úspěšně řídil polofinále ČSR v roce 1957 na Střelnici v Táboře, dva krajské přebory a několik okresních přeborů dospělých a mládeže. Je hráčem 2.třídy, ale poslední dobou vlivem vedlejšího zaměstnání a náročných funkcí ve výboru Jednoty neúčastní se již turnajů ani oddílových podniků.

Čáp Lubomír

(pseudonym Vitoušek), insp.ČSD, byl členem Fialy od založení až do roku 1924. Měl značnou zásluhu na založení spolku Fiala ve spolupráci s J.Ferrou. Později, když se dostal do sporu s župním vedením zvláště s předsedou B.Zavadilem a byl ze župy vyloučen, Ferra jej neúnavně hájil až do úplné rehabilitace po sporu, trvajícím 4 roky. Čáp byl zasloužilým propagátorem šachu v jižních Čechách, zvláště v Písku, kde byl předsedou šachového klubu a kde bylo též jeho trvalé bydlíště. Byl prudké agresivní povahy a to jej přivádělo často do sporů.

Boháč Josef

narozen 11.1.1899, dentista, byl spolu s Jaroslavem Brumlem zakladatelem šachového odboru DSK, který byl zakrátko vedle Fialy nejsilnějším klubem tábořska a později i župy. Zahájení činnosti odboru DSK bylo jeho dílem. Odbor začal jeho simultáňkou 4.února 1928 s výsledkem 6-0=1 a Boháč byl činný při všech jeho počátečních akcích. Za zásluhy jmenoval ho odbor svým čestným členem. Boháč brzy však přesídlil do Černovic u Tábora a ani tam lásku k šachu nezapřel. Založil v Černovicích klub, který měl později živé styky s Pelhřimovem, Žirovnicí, Kamenicí n.Lipou a Tábořem. Uspořádal velký bleskový turnaj při oslavě Sokola v roce 1949 za účasti hráčů jihočeského kraje, Prahy a Tábora. Jeho styky s Tábořem trvaly až do jeho opětového návratu do Tábora u příležitosti jeho odchodu na trvalý odpočinek. V roce 1961 vyhrál XI.Ferrův memoriál a získal kvalifikaci 2.výkonnostní třídy. Současně v krajském korespondenčním přeboru na rok 1961 obsadil čestné 2-3.místo.

D o h n á l e k Josef

narozen 6.1.1908 v Brně, začal hrát šachy ve 14 letech, ale jeho hlavním sportem byl tenis, v němž hlavně na Moravě slavil řadu závodních úspěchů. Za svých středoškolských studií vyhrál přebor reálky, v Prostějově pak v prezenční službě plukovní turnaj.

Závodně začal hrát šachy až v Táboře; nejdříve v závodním klubu továrny na tabák, jehož byl též předsedou.

Při slučování závodních klubů hrál pak za Jiskru, později za Lokomotivu, pak Tatran, nyní ší VS. V turnaji o přebor Tábora v r.1952 získal 3.výkonnostní třídu, ale dva roky potom v hlavním turnaji o přebor Tábora získal již klasifikaci hráče 2.výkonnostní třídy.

Do roku 1958 byl Dohnálek velmi agilním členem oddílu VS, potom vlivem náročného zaměstnání šachy náhle zanechal. Slíbil však, že se k šachu zase vrátí a splní-li slib, bude členstvem srdečně uvítán.

D r. D o l e ž a l Jiří

narozen 16.2.1929, právník, začal hrát na reálce v Táboře a v 15.letech závodně v DSK., kde již v r.1945 vyhrál přebor odboru před hráči I.třídy Heřmánkem a Říhou.

V roce 1946 vyhrál dorostenecký přebor župy před výborně hrajícími dvojčaty bratry Jaroslavem a Miroslavem Fukou z Budějovic. V roce 1949 vyhrál už juniorský přebor Prahy a hned na to v Chocni dorostenecký přebor ČSR.

V roce 1954 získal dr.Doležal na mistrovství ČSR titul kandidáta mistra sportu a probojoval se do finále mistrovství ČSR.

Od roku 1954 hraje za Slavoj Budějovice, kde je trvale zaměstnán. Mezinárodně hrál proti Polsku, Maďarsku, Itálii a NDR.

V Táboře hrál již dvě simultánky, vždy s pěkným výsledkem. Škoda, že rodný jeho Tábor nemohl mu dát náležité zaměstnání, aby zůstal mezi námi.

F r i d r i c h František

narozen 6.10.1876, děkan v Táboře, byl od r. 1914 činný v tehdejší nově založeném šachovém kroužku u Nových společně s vynikajícími šachisty Karlem Fialou, Konrádem Traxlerem, dr.Chalupným a dalšími, kteří se později stali zakladateli prvního šachového spolku v Táboře, pojmenovaném po zemřelém propagátoru šachu a úloháři Karlu Fialovi.

Fridrich byl od r.1923 až do roku 1939 stálým předsedou spolku Fiala, kdy pro nemoc resignoval. Nebyl jen horlivým propagátorem šachu, ale i vydatným mecenášem spolku.

Děkan F.Fridrich zemřel 15.ledna 1944 a byl pochován na hřbitově v Klokotech.

H e ř m á n e k Josef

narozen 30.11.1898, lékárenský laborant, začal hrát šachy v r.1916 ve Vídni a praxi získal za pobytu v SSSR. V r.1922 založil klub v Trnavě a rok po té v Žilině, kde působil 16 let. Několikrát vyhrál přebor Žiliny, dvakrát přebor Svazu čs.rotmistrů. V r.1934 spolupracoval na vydání "První slovenské knize šachové" a téhož roku vydal dějiny Šachového klubu v Žilině. V letech 1929 až 1933 vedl šachovou hlídku v Slovenské Krajině. V roce 1933 došlo z jeho podnětu k založení tří slovenských žup; do roku 1939 byl jednatelem jedné z nich, Středoslovenské župy. V roce 1935 byl hlavním pořadatelem prvního mistrovství Slovenska.

Od roku 1939 působí v Táboře; vstupuje do DSK a s ním řada dalších, postižených okupací. Vlivem toho stává se šachový odbor DSK v kratičké době nejsilnějším klubem v Táboře a brzy i v župě. Po zániku župy za okupace vede ji Heřmánek nadále jako předseda pod názvem "Jihočeský okrsek Pražské župy" až do obnovení v roce 1946. V r.1945 dává podnět k sjednocení tábořských sdružení v jeden klub pod názvem Ferra, k počtě Jaroslava Ferry, zahynulého v koncentračním táboře. Po likvidaci klubu Ferra v r. 1951 vstupuje do šachového odboru OSAZ a působí po jeho likvidaci ve všech oddílech po něm následujících; Slovan, Tatran a nyní VS. V praktické hře vyhrál 6x přebor Táboře, 8x hrál v krajském přeboru, dvakrát ve čtvrtfinále ČSR. V r.1954 vyhrál přebor župy v korespondenčním šachu a v r.1958 získal titul mistra ČSSR v korespondenčním šachu za první místo Jihočeského družstva v přeboru ČSSR. V Evropském poháru korespondenčního šachu kvalifikoval se až do semifinále. Je vedoucím oddílu VS, předsedou okresní sekce a stálým členem krajské sekce ve funkci předsedy klasifikační komise. V korespondenčním šachu hraje již podruhé v družstvu ČSSR proti SSSR. Je hráčem a rozhodčím I.třídy a trenérem II.třídy.

H a v l í k Karel

narozen 21.9.1914, člen Spartaku Sezimovo Ústí, hostuje od roku 1960 v šachovém oddíle Vodní stavby jako hráč II.třídy. Je úspěšným hráčem vlastního mateřského oddílu a účastní se ochotně všech akcí v rámci okresu. V turnajích sice nemívá úspěch, ale v reprezentačních zápasech hrává spolehlivě.

K aktivnější činnosti vadí mu v poslední době povolání (vedoucí kadeřnictví) a soukromé starosti (stavba).

C h a l u p n ý Teodor

byl spolu s jeho bratrem od roku 1910 horlivým propagátorem šachového hnutí hlavně mezi mládeží a v Sokole. Organizoval turnaje na "Sadech" a byl stálým členem kroužku šachistů, scházejících se v pověstném altánu "V Kleci". Dovedl znamenitě soustředit kolem sebe řadu ctitelů a vznítit v nich zájem o hru. Sám nervově churav nemohl se praktické hře plně věnovat; jeho choroba byla také po několika letech příčinou jeho předčasné smrti.

Dr. Chalupný Emanuel

narozen 1879, universitní profesor, mladší bratr výše vzpomenutého Theodora Chalupného, ujal se v roce 1912 po svém bratru funkce instruktora mladých studentů a má velkou zásluhu o tehdejší rozmach šachové hry mezi mládeží. Byl horlivým členem kroužku šachistů, soustředěných kolem úloháře K. Fialy a stal se pak prvním předsedou při jeho oficiálním založení v roce 1914 "U Nových".

Dr. Chalupný jako sociolog svým znamenitým pojednáním o hře šachové s hlediska sociologického, uveřejněném v roce 1936 v Československém šachu, vzbudil neobyčejnou pozornost v kruzích šachových i nešachových.

Jeho pojednání v celém znění viz str.

Charvát Zdeněk

narozen 21.9.1921, úředník, člen VS Tábor, měl několik pěkných výsledků hlavně ve Ferrově memoriálu, kde získal 2. výkonnostní třídu. Je stálým členem výboru oddílu VS a klasifikačním pracovníkem v okresní šachové sekci. Do likvidace šachového oddílu Jiskra byl jeho vedoucím funkcionářem, po likvidaci oddílu přešel s dalšími členy do VS. Přes potíže se vzdáleným bydlištěm v Měšicích u Tábora, navštěvuje pilně svůj oddíl.

Janda Jan

narozen 10.5.1903, byl do roku 1961 předsedou jednoty Vodní stavby a má hlavní zásluhu na tom, že od konce roku 1954 zajistil pro šachový oddíl VS pěknou klubovnu v hotelu Slovan, kde se může oddíl v příjemném prostředí úspěšně rozvíjet. Sám šachista 3. výkonnostní třídy a aktivní hráč nejlépe pochopil, co šachista k svému rozvoji potřebuje, tj. vyhovující místnost. Janda vyhrál v r. 1958 s převahou vedlejší turnaj o přebor oddílu na rok 1958, od šachu jej však odvádí kopaná a hokej, které miluje nadevše.

Košťejn Karel

narozen 19.3.1896, úředník okresního úřadu, byl spoluzakladatelem šachového odboru DSK, jeho prvním předsedou a posléze i čestným členem.

Jako praktický hráč účastnil se podniků zřídka kdy. Hrál především jen přátelské partie, ale práci, spojenou s jeho funkcí, vykonával rád a svědomitě.

JUDr K o l á ř í k František

narozen 18.9.1905, úředník státní banky, začal hrát šachy již jako student v Uherském Hradišti, kde neměl soupeře. V létech 1926-1931 hrál za Kopidlno, v létech 1932 až 1933 za šachový kroužek Svazu soukromých zaměstnanců v Praze, v létech 1934-1938 v šachovém klubu v Č. Budějovicích, v létech 1939-1945 opět v Praze v Durasu a šachovém kroužku Národní banky. Všude zastával nějakou funkci a nebylo jinak ani v Táboře, kam přišel jako hráč 2. třídy v roce 1946. Převzal hned funkci jednatele Ferry a od roku 1948 funkci matrikáře Jihočeské župy. V roce 1951, po dvouleté stagnaci výboru Jihočeské župy ujímá se z pověření ÚJČS funkce jednatele koordináčního výboru tá-

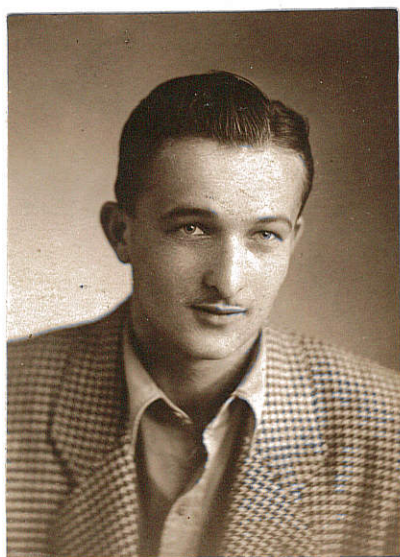
borského okrsku. Když pak výbor Jihočeské župy zaspal nadobro, ujal se 5. ledna 1951 funkce jednatele župní komise, jíž připadl nevděčný úkol zapojit všechny kluby v župě do nové instituce, jíž byl krajský výbor ÚJČS v Č. Budějovicích.

Svého úkolu zhostil se dr. Kolářík jako vždy skvěle. Do pěti měsíců připravil valnou hromadu župy, na níž byl znovu zvolen jednatelem a zůstal jím až do převodu župního vedení z Tábora do Budějovic v roce 1953. Jeho organizační činnost však nepřestává. Pracuje v okresní sekci i ve svém oddíle VS, vyučuje šach na školách, radí a rozdává své bohaté zkušenosti všem, kdo je potřebuje. Tělovýchovná jednota VS využívá jeho ekonomických znalostí a lásky ke sportu ve funkci hospodáře, což ovšem při jeho svědomitosti znamená, že na praktický šach mu zbývá pramálo času. Přesto šachový oddíl má v něm nadále spolehlivého ochránce a hráče a navíc osvědčeného rádce a přítele.

K r a c í k Julius

narozen 24.9.1888, úředník pojišťovny, byl od roku 1925 stálým členem výboru Fialy. Nechyběl při žádné akci, ať jako hráč nebo organizátor. Své zkušenosti uplatnil znamenitě jako pořadatel VI. mistrovství Jihočeské župy a hodně pomohl hlavnímu pořadateli J. Heřmánkovi a Ševčíkovi. Byl pro svoji srdečnou a shovívavou povahu velmi oblíben. Škoda, že po druhé světové válce změnil působiště a odstěhoval se do Prahy.

K r á l Dalibor

narozen 29.12.1928, meliorační úředník, člen VS Tábor, vyrostl v letech 1955-1956 rychle na šachistu 2.výkonnostní třídy a je od té doby spolehlivým hráčem závodního družstva. Absolvoval kurs rozhodčích a trenérský kurs II.třídy, jeho schopnosti zůstávají však v oddíle nevyužity. Hodně ho odvádí od šachu náročné zaměstnání, rybaření a další soukromé zájmy.

Vydatně pomohl na zpracování této kroniky napsáním textu turnajových tabulek.

K r á l Jan

narozen 23.3.1912, zaměstnanec ČSD, člen Lokomotivy Tábor, má za sebou bohatou šachovou kariéru. Šachy začal hrát v DSK, po sloučení tábořských klubů v r.1945 hrál v ŠK Ferra. Svůj organizační talent uplatnil živě při likvidaci Ferra a převodu členů do kroužků ROH. Společně se Zemanem ujal se vedení kroužku železničářů a přivedli jej brzy z malých poměrů na úroveň silného šachového kroužku Okresní spořitelny a sálého kroužku ROH. Nejzasloužilejší a trvalou akcí Krále bylo

založení "Poháru osvobození", jenž měl svoji premiéru v roce 1950, a založení Ferrova memoriálu, jenž měl svůj první start o rok později. K vrcholné organizační akci dostává se Král až v roce 1952, kdy je zvolen předsedou krajské komise, jež měla nahradit rozpadlý župní výbor. Spolu s jednatelem dr.Kolářikem dali župu během půl roku dohromady a J.Král se stává jejím řádným předsedou. Je jím až do roku 1954, kdy muselo být župní vedení ultimativně předáno do Budějovic. J.Král se ujímá vedení tábořského okrsku a předsednictví okresní sekce v době naprostého nepochopení se strany OV ČSTV., které vrcholí resignací sekce v roce 1954. Jan Král ustupuje z bojové aktivity a věnuje se pak jen svému oddílu. V praktickém šachu projevuje značné výkyvy. Za nejlepší jeho úspěch třeba považovat první místo ve Ferrově memoriálu 1952 a vítězství nad Suchánkem v r.1957, které dopomohlo J.Wildovi z jeho oddílu získat prvenství a Pohár osvobození na rok 1957.

Ing. K r e m s a Jaroslav

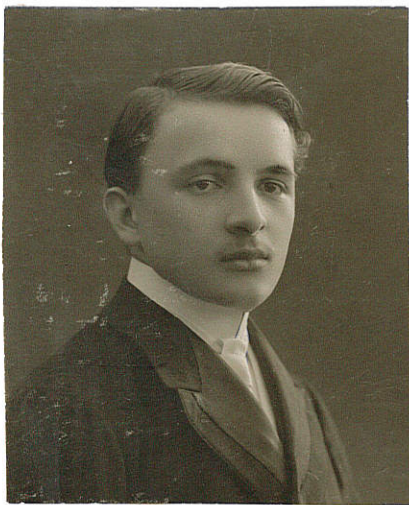
narozen 16.2.1914, člen VS Tábor, má za sebou bohatou činnost. Jako student hrával na všech turnajích, pořádaných reálkou. Později hrával úspěšně za ŠK Ferra cekanice a po jeho zániku působil v šachovém odboru DSK. Po válce odešel z Tábora, střídal místa, ale šachy hrál všude. Založil Tatran Lipno, pak pracoval na přehradě Orlick, ale znovu změnil místo a do Tábora přijíždí zřídkka. V r.1960 ověřil si v okresním přeboru 2.VT. V mládí zabýval se hodně pohádkovým šachem, viz několik úloh v úlohové části vpředu.

Fotografii Kremsovu jsem mnohokrát marně žádal.

K ř e p e l k a Milan

narozen 1889, ředitel národní banky v.v. měl hlavní zásluhu na šachové výstavce při župním sjezdu 1929 v Táboře, kde měl řadu svých vlastních exponátů. Byl čestným členem Fialy a vynikajícím znalcem světové historické literatury šachové. Měl rád šachovou poesii, vytvořil několik pěkných úloh a studií. Působil dlouho na Slovensku, kde společně se mnou a dr. Lázenským, rovněž z Tábora, založil v r. 1924 v Žilině silný šachový klub a při jeho 10. výročí vydali společně "První slovenskou knihu šachovou", která byla jeho myšlénkou. Byl též silným praktickým hráčem, zvláště ve studentských letech za studií v Praze. V roce 1945 se odstěhoval do Prahy, kde zemřel v srpnu 1962.

K u r z Bohumír

narozen 26.10.1889, byl jedním z nejsilnějších hráčů prvního studentského kroužku v Táboře v letech 1907 a později. V jeho bytě u "Žižky" na náměstí (dnes Beseda) scházivali se tehdy mladí šachisté a nic jim nevažilo, že to byla místnost malinká a stísněná. Vedle praktické hry zamiloval si Kurz brzy i problémový šach a již před světovou válkou začal uveřejňovat svoje práce v různých šachových hlídkách, zvláště v Národní Politice. Celkem vyšlo asi 15 jeho prací.

Slibný jeho talent pohřbila první světová válka. Onemocněl na vojně týfem a zemřel na následky 16. dubna 1916 ve svém rodišti Mladé Vožici.

L o s k o t Stanislav

narozen 9.10.1913, úředník státní spořitelny, byl od roku 1931 úspěšným členem DSK. Nejlepší jeho výsledky vyvrcholily v závodním klubu Okresní spořitelny a Záložny, jehož byl předsedou a potom, kdy hrával za první družstvo Tatranu s mimořádně dobrými výsledky.

Pod vlivem úlohové tvorby Ferrový v letech 1930-1940 pokoušel se i on vniknout do tajů pohádkového šachu a podařilo se mu v tomto oboru několik zdařilých prací.

Jednu z nich, pomocný mat 3. tahem uveřejnil "Tábor" v roce 1934 a uvádím ji v reprodukci v úlohové části.

Je hráčem III. třídy a pro svoji vzorně milou povahu oblíbeným členem VS.

Dr. M a š e k Miroslav

narozen 24.11.1926, právník v n.p. Kovošvit, byl až do r.1961 dlouholetým předsedou šachového oddílu Spartak Kovošvit Sezimovo Ústí. Před tím úspěšně hrával za oddíl Lokomotivy Tábor, kde také docílil největšího úspěchu; vyhrál v r.1953 okresní přebor, který byl současně přeborem Tábora, před hráči první třídy Heřmánkem a Pátým a dalšími 13 hráči. Vedle šachu pěstuje závodně tenis, kde je i funkcionářem, proto mu na šachy leckdy zbývá jen málo času. V roce 1962 získal za sebe na funkci předsedy oddílu vhodnou náhradu a bude snad moci se nyní věnovat více praktickému šachu. Je hráčem II.VT. a stálým přeborníkem svého oddílu.

M i x a Robert

narozen 7.6.1909, redaktor a spisovatel, našel "své" prostředí v šachovém odboru dělnického sportovního klubu hned po jeho založení. Osobnost Ferrova jej zaujala natolik, že teprve pod jeho vlivem si šachovou hru zamiloval a stal se stálým návštěvníkem a členem a brzy i zapisovatelem odboru, později pak i propagátorem a jednatelem. Znamenitě vedl kroniku šachového odboru, která je živým obrazem bohatě naplněného kulturního a šachového života tohoto kolektivu.

Žel jeho funkce nepřežila okupaci. Byl 7. února 1940 zatčen pro ilegální činnost, zavlečen do koncentračního tábora, odkud se sice pro svůj vážný zdravotní stav nakrátko vrátil, byl však brzy znovu zatčen a vrácen do koncentračního tábora. Odtud se vrátil teprve po osvobození vlasti v roce 1945. Politická a kulturní činnost mu brání návrat k jeho zamilovanému šachu, jež však nepřestal sledovat.

M o d l í k Václav

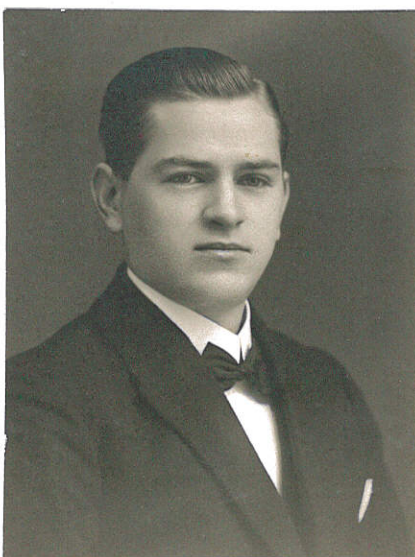
narozen 2.8.1908, učitel a člen šachového oddílu Sokol Planá nad Lužnicí, hostuje od roku 1959 v šachovém oddílu VS Tábor jako hráč I. třídy. Je úspěšným hráčem svého mateřského oddílu, účastní se pravidelně každého okresního přeboru, kde v roce 1961 docílil nejlepšího výsledku, dělení první ceny a splnění normy I. výkonnostní třídy. Dvakrát hrál v krajském přeboru. Věnuje se v Plané hodně mládeži.

Ing. M o r á v e k Vítězslav

narozen 3.3.1885, profesor hospodářské školy v Táboře, patřil do kroužku zakladatelů tábořského šachu ještě dávno před založením Fialy. Od jeho založení podílel se na jeho životě jako stálý člen výboru a přední hráč závodního družstva. V r.1922-1923 byl předsedou Jihočeské župy a po řadu let jejím místopředsedou a současně i místopředsedou Fialy. Po resignaci F.Fridricha z funkce předsedy Fialy v roce 1939 stal se jeho nástupcem v době pro Fialu velmi obtížné. Hned po okupaci Němci zabrali spolkovou klubovnu kde byly všechny písemnosti a hrací materiál a tím ochromena činnost natolik, že tato za okupace téměř ustala.

Ing.Morávek byl povahou člověk poctivý, v jednání bodrý a přímý. Nebyl jen horlivým šachistou. V mládí hrál úspěšně kopanou za SK Jičín a později SK Smíchov v dobách jeho největší slávy. Po přesídlení do Tábora byl činný v SK Tábor a Jihočeské župě fotbalové jako rozhodčí a později jako zkušební komisař v Odbočce Jihočeských fotbalových soudců. Po sloučení tábořských šachových klubů v r.1945 se stal předsedou nově založeného klubu Ferra a zastával tuto funkci do roku 1948, kdy pro vážnou nemoc resignoval. Zemřel 26.7.1951 poměrně šachisty zapomenut.

P á t ý Karel

narozen 24.9.1901, účetní, je od svých mladých let vysoce kvalifikovaným hráčem. Byl členem Fialy, kde se hned po jeho založení zařadil mezi nejpřednější hráče. V r.1925 vyhrál první turnaj o mistrovství Tábora a tento skvělý úspěch opakovat do dnes celkem desetkrát a šestkrát byl druhý. Za Tábor hraje vždy na předním místě a je sloupem závodního družstva VS Tábor. Dvakrát vyhrál přebor Jihočeského kraje v korespondenčním šachu, v roce 1956 a 1958. V krajských přeborech bývá vždy na některém z předních míst; v r.1955 ve Strakonících byl za vítězem o půl bodu.

V korespondenčním šachu získal v roce 1958 titul mistra ČSR za první místo, které Jihočeský kraj v této soutěži získal. V r.1961 byl zařazen do reprezentačního družstva ČSSR proti Sovětskému svazu v korespondenčním utkání. Je hráčem I.třídy od roku 1945. Ve výboru Fialy zastával převážně funkci poradatele.

P e k a ř Bohuslav

narozen 19.11.1897, začal hrát šachy jako tercián tábořské reálky. Jeho nejčastějším soupeřem byl jeho spolužák Hubert Hnilica, dosud v Táboře žijící. S ním a dalšími spolužáky účastnil se četných studentských turnajů, pořádaných většinou Jaroslavem Ferrou. Po vstupu na vysokoškolská studia v Praze stal se členem šachového klubu Dobruský hlavně proto, že měl bohatou šachovou literaturu, která ho vždycky zajímala. Prakticky začal hrát naplno teprve v r.1921 v Šumperku zásluhou známého šachisty J.Rašovského a prof.Zmatlíka, který působil v nedalekém Zábřehu. Po přesídlení do Poličky, rodiště mis-

tra Hromádky, vstoupil do místního klubu Stefanides a stal se brzy jeho předsedou. Klub neobyčejně získal příchodem hráče 1.třídy vrch.rady Josefa Rytíře, jichž potom oba osud zavál do Tábora. Prof.Pekař vrátil se do Tábora po 17 letech působení mimo své rodiště Radenín u Tábora, vstoupil hned do šachového odboru DSK, kde společně s dávným přítelem J.Ferrou spolupracoval. S příchodem prof.Pekaře odbor DSK neobyčejně získal; prof.Pekař ve svých populárních přednáškách o šachu, hvězdách a jiných zajímavostech dovedl vysoko upoutat své posluchače a DSK se stává jeho zásluhou přitažlivým prostředím studentů i dělníků. Ferru v něm získává věrného vyznavače a pomocníka ve svých zálibách v pohádkovém šachu a mladí členové odboru vidí v nich vzor né učitele.

V roce 1934 věnuje se Pekař pohádkovému šachu naplno. První jeho kompozice pomocného matu byla uveřejněna v rubrice "Tábor" 3.srpna 1934 s komentářem kritika: "Jeho kompozice vynikají nad obvyklé práce toho druhu v zahraničí ekonomii a čistotou matů při skvělém úvodníku" atd. Sémě Ferruovo se zde ujalo, ale idyla obou přátel brzy končí; Ferru je v r.1942 zatčen a prof.Pekař okupanty "nasažen" do Budějovic. Po válce se Pekař vrací do Tábora, ale při odchodu na odpočinek odchází z Tábora do Plané nad Lužnicí, kde je členem místního šachového oddílu Sokola a hráčem 2.třídy. Šach už ho zajímá spíš po umělecké stránce (rozbor partií, studií, úloh) a dějiny šachu hlavně po stránce didaktické a jen tu a tam zasedne k přátelské nebo turnajové partii.

Dr. R a j l i c h Václav

narozen 7.10.1914, ekonomický pracovník a poslanec ONV v Táboře, je členem oddílu VS od roku 1955, kde hraje úspěšně za závodní družstvo jako hráč 2.třídy. Přesto že dojíždí do zaměstnání mimo Tábor, docílil velmi pěkných výsledků jako trenér šachového kroužku Pionýrů v Táboře, který je jedním z nejlepších v kraji. Dr.Rajlich byl v roce 1962 okresní sekci šachu vyhodnocen jako nejlepší trenér mládeže a odměněn Diplomem uznání.

R y t í ř Josef

narozen 10.12.1880, je nejstarším aktivním hráčem oddílu VS. Odchovanec pražské školy hrával za ŠK Dobruský v Praze, pak v Brandýse n.L, Poličce, Rychnově a znovu v Praze, odkud pak trvale přesídlil v r.1940 do Tábora na trvalý odpočinek.

Po příchodu do Tábora vstoupil do šachového odboru DSK, a jako hráč 1.třídy vydatně posílil jeho řady. Od sloučení tábořských klubů v r.1945 hrál za Ferru, který později změnil postupně název až na Vodní stavby,

jehož je dosud výraznou osobností. V roce 1941 vyhrál přebor DSK a i když v následujících letech se mu již nepodařilo docílit v Táboře výraznějšího úspěchu, zůstával a je dodnes silným hráčem a bystrým analyzátozem konsultačních partií; proto docíloval překvapivých úspěchů i v korespondenčním šachu. V prvním mistrovství ČSR v korespondenční hře družstev získal za Jihočeský kraj nejvíce bodů. Pro svoje všestranně sportovní založení a znalosti šachové je mezi členstvem velmi populární. V Poličce působil společně s prof.Pekařem, který jej ve svých vzpomínkách rád vzpomíná.

Jeho "osmdesátku" oddíl Vodních staveb spontánně oslavil na plenární schůzi pořádanou na jeho počest dne 11.prosince 1960, kde se mu dostalo zasloužených ovací a udělen čestný diplom okresní sekci šachu za jeho dlouholetou a úspěšnou šachovou činnost.

MrPh. Ř í h a Jiří

narozen 22.2.1922, byl členem DSK od svých 19 let, přesně od 1.8.1941. Měl bystrý šachový přehled a proto se brzy projevil jako nadějný talent a rychle vyrůstal ve vynikajícího hráče. Zvláště vynikal v bleskové hře; hned v prvním turnaji po jeho vstupu do DSK byl třetí, v následujícím už první.

V roce 1942 vyhrál 12 bleskových turnajů ze čtyřiceti. V praktické hře vyhrál téhož roku v silné konkurenci mistrovství Tábora a v r.1945 v silně obsazeném turnaji v Táboře VI.krajský přebor před Paroulkem.

Po osvobození v roce 1945 odešel z Tábora a jeho vzestupná dráha šla rychle vzhůru.

V prezenční vojenské službě získal v pražském turnaji titul kandidáta mistra sportu. Říha byl po dr.Doležalovi druhým odchovancem Tábora, kteří docílili tak vysokého titulu.

S m r t Bohumír

narozen 1894, bankovní úředník z Budějovic, byl členem Fialy jen krátkou dobu, od srpna 1924 do konce roku 1925. V té době však v klubu dominoval. Vyhrál přebor Fialy na rok 1925, načež se vrátil do Budějovic, kde však jeho jméno velmi silného hráče pozvolna mizí.

S m a h a l František

narozen 24.4.1872, insp. ČSD., byl členem Fialy od jeho založení. Od roku 1928 byl několikrát předsedou nebo místopředsedou Jihočeské župy. Měl velkou zásluhu při organizování šachových kroužků na venkově, kam rád zajížděl a šachy propagoval. Byl silným praktickým hráčem, ale závodně se šachu vyhýbal a hrál jen vyjíměčně.

S t u d e n o v s k ý Jindřich

narozen 14.9.1896, povoláním obchodní příručí, byl mezi tábořskými šachisty výraznou postavou pro svoji náruživost k šachům. Sahrál bezpočet šachových zápasů a simultánek ve svém mateřském klubu Fialovi a byl šachistou, jakým by měl každý být; nechyběl při žádném podniku. Hrával za Fialu na předním místě a ponejvíce s úspěchem. Svým svérázným útočným stylem býval nebezpečný každému silnějším hráči. V roce 1928 vyhrál silně obsazený přebor Tábora při rekordní účasti 17 hráčů a čtyřikrát byl druhý. Od roku 1941 žije v Praze, kdykoli však přijede do Tábora, přijde si mezi tábořské šachisty s chutí zahrát.

S u c h á n e k Jan

narozen 9.4.1919, úředník, přišel do Tábora z Olomouce v roce 1950, odkud měl pověst silného hráče. Hraje za VS na předním místě. Vyniká bystrým postřehem a je výborným analytorem. Proto má pěkné úspěchy i v bleskové hře. V roce 1951 vyhrál krajský přebor DSO Jiskra po užším zápase s hráčem 1. třídy Procházkou ze Strakonice. V roce 1957 měl smůlu; obsadil v okresním přeboru druhé místo, ač mohl být snadno první, kdyby v posledním kole neprohrál partii se soupeřem, který do té doby neměl ani bod. Dosažení 1. výkonnostní třídy se mu podařilo až v roce 1952, kdy vyhrál okresní přebor, který byl současně XXX. přeborem města Tábora. Vedle praktické hry pokoušel se v mladším věku, hlavně v Olomouci,

o úlohovou tvorbu. Z jeho prvotin uvádím některé v problémové části. Suchánek má šachy vášnivě rád, ale pro spoustu jiných povinností a zálib nemá na ně dost času. Má vedlejšího koníčka i hudbu, hraje v džezovém orchestru.

Š e v č í k Otakar

narozen 2.2.1888, insp. ČSD, byl členem Fialy od jeho založení a stálým funkcionářem výboru, ponejvíce místopředsdou. V létech 1935 až 1938 byl jednatelem Fialy. Byl organizačním pilířem spolku, chodil pravidelně do klubu, hrával přátelské i povinné partie a udržoval v členstvu dobrý kamarádský poměr. Hrával za první družstvo Fialy na zadních místech spolehlivě. V turnajích nedocílil nikdy výraznějšího úspěchu, ale byl pro každého dobrým soupeřem. Za okupace odešel z Tábora.

Dr. Š t ě p á n e k Josef

narozen 1888, zúčastnil se téměř všech studentských turnajů, od roku 1907, jež se hrály v Klokotech buď v tamější škole, kde působil jeho otec, nebo venku v přírodě. Po studiích působil od roku 1931 jako profesor mimo Tábor, hlavně v Klatovech, Ostravě a Duchcově, kde všude aktivně hrával. Rád řešil úlohy, později se pokoušel sám tvořit. Po pseudonymem Josef Štěpka uveřejnil několik svých úloh, hlavně když se vrátil do Tábora a počal se stýkat s Jaroslavem Ferrou. V poslední době sice šachy zanechal, ale se zájmem šachové události sledoval. Nebylo jediného mého setkání s ním, aby se nezeptal, co nového v šachu. S obzvláštním zájmem sledoval šachový pokrok

své neteře Jarmilky, nynější krajské přebornice. Zemřel 14. července 1955 v Táboře.

Š t ě p á n e k Bohuslav

narozen 1.7.1891, ředitel školy v.v., mladší bratr výše jmenovaného dr. Štěpánka, účastnil se rovněž všech studentských turnajů v Klokotech a dalších. On se svým bratrem to byli, kteří podporovali a umožňovali studentské turnaje na škole v Klokotech, kde byl jejich otec řídícím. B. Štěpánek hrával šachy vášnivěji než jeho bratr a ještě jako člen Fialy hrával v klubovních zápasech a turnajích. B. Štěpánek má iniciativní podíl na založení Fialy. Společně s Ferrou a prof. Kopeckým se definitivně dohodli, co podniknout k založení klubu v Táboře a své rozhodnutí obětavě prosadili. J. Ferru jeho spolupráce vděčně vzpomíná. Z turnajových

úspěchů B. Štěpánka vzpomínám, že v prvním turnaji Fialy byl z 18 hráčů sedmý.

Š t ě p á n k o v á Jarmila

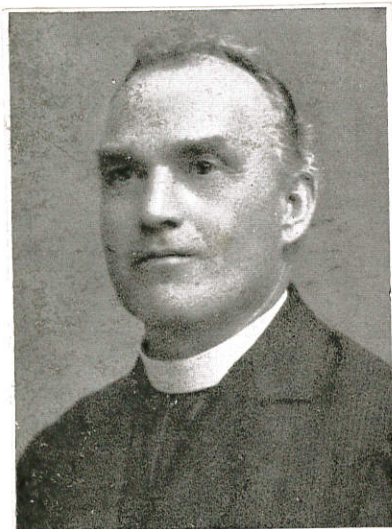
narozena 5.6.1936, úřednice, pochází ze šachové rodiny vpředu uvedených Štěpánků, kde její otec B. Štěpánek, strýc dr. Štěpánek a bratr inž. Štěpánek, všichni se zanícením hráli šachy. Štěpánková v roce 1954 vyhrála celostátní SHM v šachu v Choceňu a v letech 1958-a 1961 vyhrála krajský přebor žen. V polofinále žen ve Dvoře Králové 1961 byla se 4 1/2 bodem z 12. účastnic devátá. V roce 1960 vyhrála jubilejní X. Ferrův memoriál a v roce 1961 byla v silně obsazeném FM druhá a splnila normu 2. výkonnostní třídy. V okresním přeboru 1962 hrála již se druhou výkonnostní třídou v hlavním turnaji, kde

dosílila z dosavadních turnajů nejlepšího výsledku; byla z 10 účastníků pátá. Štěpánková je v oddíle VS velmi sympatickou hráčkou kde za závodní družstvo docíluje krásné výsledky.

T r a x l e r K o n r á d

narozen 14.10.1867, policejní komisař v Táboře byl bratrem Vikáře Traxlera a švagr mistra Kotrče. Spolu s Karlem Fialou zakládal první šachový klub v Táboře v roce 1914 a v roce 1922 spoluzakládal spolek Fiala a byl jeho první předseda. Velmi se přinil o zdar živé partie při II. sjezdu Jihočeské župy v Táboře v roce 1929 a měl velkou zásluhu o prosperitu Fialy, hlavně při jeho založení.

T r a x l e r Karel

narozen 17.1.1866, vikář, mistr šachu a jeden z nejlepších českých problemistů, býval častým hostem Fialy a měl zde řadu přednášek u příležitosti návštěvy svého bratra Konráda Traxlera. S členy spolku sehrál zde mnoho volných a konsultačních partií. Pro živou partii, která byla sehrána v roce 1929 při výstavě v Táboře, napsal libreto a přípravy odborně řídil. Byl čestným členem Fialy. V roce 1886 řídil první šachovou hlídku v časopise "Tábor".

KAREL TRAXLER

* 17. I. 1866

† 15. V. 1936

T u č e k Miloslav

narozen 20.4.1897, bankovní úředník, má zásluhu na založení Fialy, kde byl činný již v přípravném výboru v roce 1922. Všestranný sportovec míval větší úspěchy v tenisu než šachu, ale šachy nikdy neopustil. Hrál úspěšně v zápasech za Fialu. Přes šachový klub Ferra, šachový odbor OSAZ, TJ Slovan, Tatran až po dnešní příslušnost, k oddílu Vodní stavby účastnil se akcí buď jako hráč, pořadatel nebo alespon jako divák. Je hráčem 3. třídy, vedle toho rozhodčím, trenérem a agilním pořadatelem. V roce 1962 byl ředitelem krajského přeboru mužů a žen, pořádaném v Táboře.

V i n k l á ř Karel

narozen 1.9.1925, zahradník v Plané n. Lužnicí, předseda místního šachového oddílu Sokol Planá, hostuje od roku 1959 v šachovém oddíle VS Tábor jako hráč 1. třídy. V letech 1959 a 1961 vyhrál okresní přebor jednotlivců. Vedle toho docílil řadu pěkných úspěchů v korespondenčním šachu, kde získal 2. výkonnostní třídu. Za ČSSR hraje v družstvu proti SSSR. Několikrát hrál v krajském přeboru jednotlivců. Je mnohonásobným přeborníkem svého oddílu, i když má ve svém oddíle několik konkurentů.

W i l d Jaroslav

narozen 8.3.1921, úředník ČSD, přední hráč Lokomotivy Tábor, docílil svého nejlepšího úspěchu v roce 1957, kdy vyhrál okresní přebor jednotlivců, který byl současně přeborem města Tábora. Je hráčem 2. výkonnostní třídy, jeho praktické výsledky jsou však velmi rozmanité, podle jeho osobní vůle; dovede někdy podat výborný výkon, ale v zápětí na to se mu nedaří. Má vedle šachu zálibu v hudbě, která jej v poslední době zaujala natolik, že šachy skoro zanechal.

Z a h r á d k a Karel

narozen 17.2.1878,poštovní ředitel a akademický malíř,přišel do Tábora v roce 1947 z Vitoraze,kde byl předsedou místního šachového klubu Vitoraz. Po resignaci předsedy šachového klubu Ferrera inž. Morávka ujal se v r.1948 po něm funkce předsednické a svou milou a ušlechtilou povahou získal si i zde vlivného postavení. Jeho působení ve funkci předsedy bohužel netrvalo dlouho. Dne 7.dubna 1948 byl nalezen ve svém bytě mrtev,údajně následkem srdeční mrtvice.

Z a p l e t a l Jindřich

narozen 12.7.1937,absolvent vyšší průmyslové školy,původně člen Slávie Vysoké školy v Praze, vstoupil do VS Tábor v r.1959 jako voják základní služby a hráč I.třídy. Byl výborným instruktorem a posilou závodního družstva. Za jeho působení v oddíle spolu s hostujícím hráčem 1.třídy Bezečným dosáhl oddíl nejvyšší úrovně;vyhrál krajský přebor a úspěšně si vedl v oblastní soutěži. Zápletal vyhrál v r.1960 okresní spartakiádní turnaj a téhož roku byl v okresním přeboru druhý. V krajském přeboru 1960 podal výborný výkon,byl ze 16 účastníků

druhý za km dr.Doležalem,kterého v turnaji porazil. Velmi dobré výsledky má i v korespondenční hře; hraje za oddíl VS v pohárové soutěži ČSSR a probojoval se v r.1962 s oddílem do finále. Po odchodu do Prahy přestoupil Zápletal opět do Slávie VS.

Z e m a n Josef

narozen 6.11.1911,zaměstnanec ČSD, začal závodně hrát v bývalém DSK. Po sloučení šachových sdružení v Táboře v roce 1945 hrál za ŠK Ferrera. Po likvidaci Ferrera v r. 1951 se ujal spolu s J.Králem založení samostatného oddílu při závodním klubu železničářů, který později změněn na oddíl Lokomotivy Tábor, jehož je nyní předsedou.

Zeman je dobrým hráčem II.třídy,ale šachu se nemůže plně věnovat pro svoje zaměstnání,zaměřené hlavně na noční služby. Jeho oddíl měl stálou potíž v nedostatku vhodné místnosti,nevyvíjí proto skoro žádnou činnost. Hráči pokud se ještě šachu věnují,účastní se ponejvíce jen okresních přeborů.

Z r z a v e c k ý Václav

narozen 10.9.1892, holič, patří mezi ty skrovné, nenápadné pracovníky s vrozenou mravenčí pílí. Byl zakladatelem šachového odboru DSK a jeho věrným ministrem financí po všechny léta jeho trvání od roku 1928 až do sloučení tábořských klubů v roce 1945 a založení ŠK Ferra. V něm byl znovu pokladníkem až do jeho likvidace v r.1951. Po likvidaci Ferra vstupuje s většinou členstva do šachového odboru spořitelny a záložny v Táboře, kde znovu působí jako pokladník až do roku 1953, kdy se funkce vzdal ze zdravotních důvodů. Konal tuto funkci plných 25 let s největší svědomitostí a láskou, jak to při jeho milé

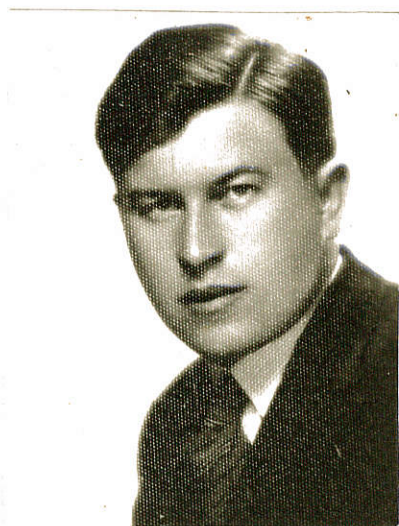
a srdečné povaze nemohlo ani jinak být. Zrzavecký si zaslouží v dějinách tábořského šachu místo nejčestnější.

Ing. D v o ř á k František

narozen 3.4.1917, zamiloval si šachy na reálce, kde byl silný šachový kroužek, založený v r.1928, pod vedením jeho spolužáka o 3 roky staršího Jaroslava Kremsy. Dvořák se stal brzy jedním z nejsilnějších hráčů kroužku a spolu s Kremsou jeho hybnou silou. Kroužek za jejich působení dosáhl pěkných úspěchů v přátelských zápasech, zvláště pak v zápasech o mistrovství Tábora. Činnost kroužku byla hodně publikována v časopise studentů "My". Když byl ustaven "Šachový klub Ferra v Čekanických", stali se oba členy i tohoto klubu, který pak se stal druhým nejsilnějším klubem v Táboře. V r.1932 Ferra dokonce porazil Fi-

alu a stal se mistrem Tábora. Když pak čekanický Ferra se za okupace rozešel, přešli oba do šachového odboru DSK, který záhy po té se stal nejsilnějším klubem v Táboře a jižních Čech. Po osvobození odešel Dvořák v r.1945 dokončit studia do Prahy a víc se nevrátil. Tábor v něm ztratil sympatického člověka a velmi agilního a silného hráče.

Š í p Karel

narozen 5.12.1911, odb.učitel, člen VS Tábor, účastní se poctivě všech oddílových a okresních akcí a pro svoji agilnost a lásku k šachu byl v letech 1953-1954 pověřen vedením okresní sekce.

V r.1955 získal ve Ferrově memoriálu třetí výkonnostní třídu a od té doby hraje poctivě v každém oddílovém a okresním přeboru. Pokaždé splní normu své třídy, ale štěstí mu nepřeje natolik, aby si v některém turnaji klasifikaci zlepšil.

Na své škole věrně propaguje šachy.

